

SLUTTREPLIKK MED WILLOCH I TRONDHEIM

Igjen appellerer Willoch til økte forventninger. Det er et felles ansvar å løse problemer. 32 mill. mindre til Trondheim kommune - jeg ville sammenligne noe ganske annet. Enkelte aviser og borgerlige politikere har reagert på at vi har angrepet dem. Dette er en hårsårhet som ikke føles naturlig. For hva annet har Willoch og andre gjort gjennom mange år enn å angipe oss? Ventet de at vi skulle sitte med et vennlig smil og ta imot deres ustanselige angrep på det de kaller vår mislykkete

2.

politikk? Det vi kunne bebreides for, er at vi ikke har sagt langt kraftigere fra før.

La meg oppsummere noen hovedpunkter. Vi har påpekt at Norge er det positive unntaket - oasen i en kriserammet verden. Vi har hatt full sysselsetting, stigende levestandard, en solid økonomi og jevn sosial fordeling. Norge har nådd resultater som vi har grunn til å være stolte av -og som andre med rette kan misunne oss. Svartmaling og krise er det som minst av alt preger fedrelandet!

Men så har jeg stilt Høyre og de andre partiene noen ubehagelige spørsmål: Hvorfor legger dere ikke fram et

regjeringsprogram? Hvorfor sender dere bare ut ønskelister uten alvorlige forsøk på å stille dem sammen til en helhet vi kan make å gjennomføre?

Og så det som åpenbart har fått temperaturen til å stige: Høyres politikk kan bli en fare for velferdssamfunnet. Enten vil store skattelettelser føre til nedskjæring av velferdsgoder. Eller så vil skattelettelsene ikke følges av nedskjæringer - det betyr økte budsjettunderskudd, og dermed økt inflasjon. Høyre har selv hamret løs på hvilken fare inflasjonen er for sysselsettingen og derved for hele velferdssamfunnet. Det har Willoch igjen gjort her nå.

4.

For menneskene i samfunnet kan det omtrent bli det samme om velferden undergraves direkte gjennom nedskjæringer i velferdsgodene, eller indirekte gjennom inflasjon og arbeidsløshet. Derfor er det dessverre full saklig dekning for å si at løfter om flere ytelser og om store skattelettelser undergraver velferdssamfunnet. Omfattende skattelettelser er uansvarlig politikk. Enten er Høyres løfter om store skattelettelser uholdbare eller en fare for velferdssamfunnet. Willoch får velge. Det er meget betegnende at ingen borgerlige politikere har gjort noe egentlig forsøk på å imøtegå det saklige innholdet i mitt resonnement. Enda mer betegnende er at Willoch heller ikke her i kveld har gjort seriøse forsøk på å svare på de ubehagelige spørsmålene jeg er

høyt til å strile. Han har ikke svart på noen av mine 4 spørsmål.

Forklaringen er dessverre meget enkel: Det finnes ingen borgerlig politikk - bare borgerlige ønsker. Det er ikke mulig å skjære kraftig ned på skattene uten å ramme velferdssamfunnet. Når Willoch står på Dagsrevyen i går og kaller mine uttalelser for tøv, dekker det over mangelen på motargumenter. Han har ingen svar, - fordi det finnes ingen svar. Når de blir så fortørnet, er det fordi disse spørsmålene er egnet til å åpne øynene på folk. Etter hvert som vi når ut med fakta, vil folk forstå at det ikke går an å få i pose og sekk. Høyre vil gjerne innbille folk at det går an å skjære

- 6.

ned på skattene uten at det skal ramme noen noe sted. Men slik er det nå engang ikke i virkelighetens verden - du kan ikke få mer og betale mindre.

Jeg har lest en brosjyre som Høyre har utgitt. Her står det at Norges økonomi er i tilbakegang. Det er ganske enkelt ikke sant. Vi har hatt vekst gjennom mange år. Denne veksten har vært sterkere enn i andre industriland. Men det skyldes oljen, er omkvedet fra de borgerlige. Men det er ikke sant det heller. Selv når vi holder oljen utenfor, ligger vi godt over. For 1979-80 lå vi en prosent over gjennomsnittet i industrilandene i OECD. Sammenlikner vi med de land som er våre viktigste handelspartnere, er bildet enda bedre - nær halvannen prosent i vår favør.

Kjennsgjerninger er ubehagelige. Dette sa Willoch i radioen i går, og jeg siterer: "...det hun sier her om at veksten i Norge ligger foran veksten i andre land, det er etter min mening en fullstendig feilfremstilling". Dette er virkelig sterkt. Willoch benekter dermed fakta! Han bestrider offentlig statistikk fra landene i OECD. Han omdefinierer etter eget hode anerkjente målemetoder for et lands økonomi når de gir resultater som han ikke liker. Det går ikke an å trekke ut enkelte sider ved et lands økonomi - vi må se på helheten. Og den er klar: Norges økonomi går framover selv om Høyre sier det motsatte.

8.

Det blir mange ubesvarte spørsmål etter hvert. Da Willoch gikk hardt ut mot prisstoppen spurte jeg om han ville stemme mot den i Stortinget. Det har han ikke svart på. På den andre siden gir han svar som ikke er holdbare. Han sa i radioen og igjen siterer jeg: "Det er jo helt uriktig å si at vi driver med løftepolitikk og påstår at man skal gjøre mere for mindre penger." Dere har hørt min liste over alle løftene fra fellesinnstillingen.

Vi ser lite til de to andre partiene om dagen. Senterpartiet og Kristelig Folkeparti har gjort seg helt usynlige i lommene til Høyre. Men vi hørte og merket oss den indignerte protesten på det jeg har sagt om velferds-

samfunnet. De to partiene ga absolutte garantier om at velferdsgodene ikke skal skjæres ned. La meg spørre:

Kan dere gi en garanti for at Høyres skattepolitikk ikke blir satt ut i livet? For det er den eneste måten dere kan innfri den garantien på. Jeg minner om at Høyre har satt skatteløftene fremst i sitt valgmanifest. Det skulle vel tyde på at partiet satser noe på å få dem igjennom. Men godtar mellompartiene Høyres skattepolitikk, da ryker deres garanti for velferdssamfunnet.

Litt har man igjen for å stille nærgående spørsmål.

Etter at vi lenge har påvist at Senterpartiet aldri vil godta Høyres krav om vesentlige endringer av konsesjons-

10.

loven, gikk Benkow i går ut og sa at det bare er enkelte paragrafer som skal endres. Men mange spørsmål står ubesvart - knapt 4 uker før valgdagen.

Situasjonen er forvirrende. Både vi og velgerne må famle i blinde -det finnes ingen borgerlig politikk, det vil ikke bli lagt fram noe borgerlig program. Til dem som sier at vi bør snakke mer om Arbeiderpartiets politikk, vil jeg si dette: Vi har lagt fram et regjeringsprogram - i Arbeiderpartiets program for neste periode, og nærmere konkretisert i Regjeringens langtidsprogram. Og vi legger fram et politisk regnskap som alle kan sette seg inn i. Vi har formet politikken, presentert våre saker og lagt fram vår politikk for åra som kommer. Ingen er i tvil om Arbeiderpartiets linje.

Til alle som nå får ørene tullet fulle av kriserop og svartmaling vil jeg bare si: Se dere rundt og se selv - er dette et konkursbo?

Dere kan velge en regjering som har et program dere kjenner og resultater å vise til - eller et alternativ som ligger i tåken. Det er ikke engang avklart om det er et eller tre partier som skal være med om det blir borgerlig valgseier - det avhenger av hvem som bøyer av i abortsaken. I begge tilfeller vil det parlamentariske grunnlaget være tre partiers programmer som spriker i alle retninger i sentrale spørsmål. Det er dette som er det alvorligste - at man går til valg uten å fortelle velgerne hvilken politikk man vil føre.

12.

Vi har ikke valgt våre 5 hovedsaker fordi de er lette eller populære. Tvertom: De er vanskelige saker der løsningene krever noe av oss. Vi har valgt dem fordi de avgjør vår fremtid som folk.

Vi sier på forhånd fra at dette krever løft av oss alle. Vi innbiller ingen at man kan nyte uten å yte. Når brottsjøene bryter innover oss fra en barsk verden, er vårt svar: nøkternhet, solidaritet, mobilisering av kreftene og samhold i nasjonen. Vi har ingen lettvinte løsninger å falby. Vi vet at nå må alle ta et tak. Vi vet at vi nå trenger en regjering med enhet og handlekraft.

Det er derfor jeg ber dere bruke stemmeretten. Fast
ikke landet ut i konservativ ønsketenkning. La oss
unngå svenske tilstander der fire regjeringer på fem år
viser stadig synkende evne til å løse landets problemer.
Stem Arbeiderpartiet 14. september!